

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Caragia Veaceslav în numele inculpatului Mazîrov Maxim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2013 în cauza penală în privința lui

Mazîrov Maxim Ion,

născut la 27 ianuarie 1986, originar și domiciliat pînă la reținere în or. Leova, str. A. Donici, nr.4, ap. 2.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 10 septembrie 2010 - pînă la 15 martie 2011 (instanța de fond);

2. de la 27 mai 2011 - pînă la 26 septembrie 2011;

de la 11 decembrie 2012 - pînă la 14 mai 2013 (instanța de apel);

3. de la 17 mai 2012 - pînă la 30 octombrie 2012;

de la 10 septembrie 2013-pînă la 13 noiembrie 2013 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 15 martie 2011, Mazîrov Maxim a fost condamnat în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 800 unități convenționale, echivalentul a 16 000 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnată Pisaroglu Natalia în privința căreia cauza nu se examinează.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, potrivit rechizitoriului la 20 septembrie 2007 persoana nestabilă de către organul de urmărire penală pe nume „Andrei”, acționînd împreună și de comun acord cu Mazîrov Maxim, Pisaroglu Natalia și Gurduza Eugeniu urmărind scopul

exploatării sexuale a persoanei, prin înșelăciune manifestată prin promisiunea de angajare la un lucru bine plătit în calitate de realizator la o piață din or. Moscova, Federația Rusă și prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, a recrutat-o pe Cujba Oxana, cu consimțământul acesteia.

Ulterior, persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Andrei” întru atingerea scopului infracțional al său și al complicilor săi, a întâlnit-o pe victima Cujba Oxana în mun. Chișinău, unde i-a transmis acesteia biletul de călătorie la trenul nr. 341 cu ruta Chișinău - Moscova și suma de 200 lei pentru cheltuieli legate de deplasare în țara de destinație.

Tot la data de 20 septembrie 2007, persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Andrei”, care acționa împreună și de comun acord cu Mazîrov Maxim și Pîsaroglu Natalia, a petrecut-o pe Cujba Oxana la Gara feroviară din mun. Chișinău, comunicându-i că în or. Moscova va fi întâlnită de către Gurduza Eugeniu, care o va angaja la lucrul promis.

Cujba Oxana ajungând în orașul Moscova din Federația Rusă a fost preluată de către Gurduza Eugeniu, care acționând împreună și de comun acord cu persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Andrei”, persoană ce la rândul ei acționa împreună și de comun acord cu Mazîrov Maxim și Pîsaroglu Natalia, întru realizarea scopului infracțional al său și al complicilor săi, i-a sechestrat pașaportul victimei Cujba Oxana adăpostind-o pe aceasta în apartamentul nr. 98 din or. Moscova, str. 2 Reisoaia, 25.

Totodată, Gurduza Eugeniu, acționând împreună și de comun acord cu persoana nestabilă de către organul de urmărire penală pe nume „Andrei” și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, a supus-o pe Cujba Oxana exploatării sexuale comerciale, prin aplicarea violenței psihice, pînă acțiunile infracționale ale acestora au fost curmate de către colaboratorii de poliție la data de 05 decembrie 2007.

Instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatului Mazîrov Maxim în baza art. 220 alin. (1) Cod penal – proxenetismul, adică îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană.

3. Hotărîrea instanței de fond a fost contestată cu apel de către acuzatorul de stat, care, invocînd ilegalitatea acesteia, pe motiv că instanța de fond nu a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele prezentate în proces, acestea dovedind cu certitudine, că inculpatul Mazîrov Maxim a săvîrșit

infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal – trafic de ființe umane, a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Mazîrov Maxim să fie condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2011, a fost admis parțial apelul procurorului, din alte motive, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Mazîrov Maxim a fost condamnat în baza art. 220 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 800 unități convenționale, echivalentul a 16 000 lei.

5. La adoptarea soluției date instanța de apel a constatat că sentința contestată urmează a fi casată deoarece instanța de fond n-a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, nu a fost indicat locul, timpul, modul comiterii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, totodată a concluzionat că urmează a fi exclusă din calificare fraza „ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției”, fiindcă așa acțiuni n-au fost stabilite.

Acțiunile inculpatului Mazîrov Maxim, instanța de apel, le-a încadrat în baza art. 220 alin. (1) Cod penal.

Pentru a pronunța decizia instanța de apel a reținut, că Mazîrov Maxim în luna septembrie 2007 avînd scopul îndemnul și determinării la prostituție, înlesnirii practicării prostituției, acționînd împreună și de comun acord cu Pisaroglu Natalia întru atingerea scopului infracțional, s-au deplasat la domiciliul părții vătămate Cujba Oxana în satul Iargara, r-nul Leova unde, după ce au obținut de la aceasta consimțămîntul de a pleca în or. Moscova, Federația Rusă, pentru a presta servicii sexuale, împreună cu ea au plecat în mun. Chișinău, unde i-au organizat o întâlnire cu o persoană nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Andrei”, care acționînd împreună și de comun acord cu Mazîrov Maxim și Pisaroglu Natalia i-a comunicat părții vătămate Cujba Oxana că poate să o ajute ca aceasta să se angajeze în or. Moscova Federația Rusă ca prostituată.

Ulterior, persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Andrei” a organizat transportarea părții vătămate Cujba Oxana în or. Moscova, perfectându-i pașaportul de străinătate și procurându-i bilet de călătorie la trenul nr. 341 cu ruta Chișinău - Moscova, pentru data de 20 septembrie 2007.

Tot persoana nestabilă de către organul de urmărire penală pe nume „Andrei” la 20 septembrie 2007, a întâlnit-o pe Cujba Oxana în mun. Chișinău, unde i-a transmis biletul de călătorie la trenul nr. 341 cu ruta Chișinău - Moscova și suma de 200 lei pentru cheltuieli legate de deplasare.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel. Astfel, consideră că în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine, că partea vătămată Cujba Oxana a fost recrutată de inculpații Mazîrov Maxim și Pîsaroglu Natalia, care, prin înșelăciune, au obținut consimțământul acesteia de a pleca la muncă peste hotare, au abuzat de poziția de vulnerabilitate a victimei, organizând o întâlnire cu o persoană pe nume „Andrei”, care a preluat de la aceștia acțiunile infracționale și a organizat în continuare transportarea părții vătămate în Federația Rusă, unde aceasta a fost supusă exploatarei sexuale comerciale. La fel consideră, că instanța de apel incorect a încadrat acțiunile inculpatului, ignorând faptul că recrutarea în scopul traficului de ființe umane presupune atragerea persoanelor prin selecționare într-o anumită activitate determinată de scopurile stipulate în art. 165 Cod penal, la recrutare nu are importanță împrejurările în care a avut loc. Consideră că acuzarea a prezentat suficiente probe care cu certitudine demonstrează vinovăția inculpatului Mazîrov Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2011 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, totodată faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

8. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2013, a fost admis apelul declarat de acuzatorul de stat, casată inclusiv din oficiu sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 15 martie 2010, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Mazîrov Maxim a fost condamnat în baza art. 165 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de ocupa funcții legate de activitatea în domeniul turismului pe un termen de 3 ani.

9. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii traficului de ființe umane, invocate în rechizitoriu și a conchis că, instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Mazîrov Maxim urmează a fi încadrate în prevederile art. 220 alin. (1) Cod penal, deoarece vinovăția acestuia în ședința instanței de apel a fost dovedită pe deplin, unde a fost demonstrată latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 165 alin.(2) lit. d) Cod penal și acțiunile acestuia urmează a fi încadrate în prevederile acestui articol.

10. Împotriva deciziei instanței de apel din 14 mai 2013 a declarat recurs ordinar avocatul Caragia Veaceslav în numele inculpatului Mazîrov Maxim, care fără a invoca vreun temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 15 martie 2011, invocând că instanța de apel greșit a pus la baza deciziei de condamnare declarațiile părții vătămate Cujba Oxana depuse în cadrul urmăririi penale, care sunt contradictorii, consideră că instanța urma să ia în considerație declarațiile acesteia date în cadrul cercetării judecătorești, unde victima a declarat că nu a fost înșelată de nimeni referitor la munca pe care urma s-o presteze în or. Moscova, de la început Mazîrov Maxim și Pizaroglu Natalia i-au comunicat că ea va presta servicii sexuale. Astfel, la baza soluției sale instanța urma să pună probele obținute în cadrul examinării judiciare, dar nu urmăririi penale.

La fel, instanța de apel greșit a pus la baza deciziei de condamnare declarațiile martorilor Tricolici Sv., Grosu M., care au fost date citirii în instanța de apel, contrar prevederilor codului de procedură penală.

Avocatul Caragia V. a mai invocat că instanța ierarhic inferioară greșit a reținut ca probă materialele parvenite din Federația Rusă, în special declarațiile părții vătămate Cujba Oxana, unde ultima relatînd cum a ajuns în or. Moscova,

Federația Rusă nu declară nimic despre Mazîrov Maxim. Totodată, în sentința Judecătorei r-lui Solnțevschi, or. Moscova din 14 aprilie 2008 prin care a fost condamnat Gurduza E. la fel nu este nimic indicat despre participarea lui Mazîrov Maxim la comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane. Consideră, că prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 15 martie 2011, instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului Mazîrov Maxim în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, deoarece atât partea vătămată, cât și martorii audiați au comunicat că Cujba Oxana anterior deseori pleca peste hotarele țării pentru a practica prostituția.

11. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanța de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Cererea de recurs trebuie să conțină conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, așa cum prevede art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

Din textul recursului declarat în cauză rezultă că, avocatul Caragia Veaceslav în numele inculpatului Mazărov Maxim nu a respectat aceste cerințe, inclusiv prevederile art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cerință esențială față de recurs, prin care autorul trebuie să invoce concret cel puțin unul din temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care este conținutul acestuia, argumentarea nu din punct de vedere a stării de fapt, ci a problemei de drept și prin ce cauza dată are importanță deosebită pentru jurisprudență.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de recurent.

Recurentul, în recursul declarat nu este de acord cu aprecierea probelor de către Curtea de apel Chișinău, solicitînd menținerea sentinței

